

uns ullots negres y brillants que 'n feyan patir fins 'ls meus de las sabatas, cuan illustrosas, ella me las miraba. Una boqueta patonera que sembla deya «apa, Calinich, acostat»; un tall de palmerona d' invernacul, una veueta d' angel vesperti, y un garbo, y un *salero* y un *donaire* que... sols 'l recordarho me fan venir certa picó al nas, y ganas de disfrutar las delicias de un *pols* de rapé.

Pero com que tot pasa, pasà l' ilusió que m' havia fet mentres tingué relacions ab la *Consuelo*. Ella trobá un partit (no polítich) que li feya pessa y 's quedá ab ella, casanse ab ell. Y aquet seu servidor aqui 'l tenen, capas per fondre mitg mont, com si fos cansalada de tocino per ferne greix. Con ja 'ls hi he dit, no soch encare massa passat de moda y per lo tant per mereixer. Si miren 'l calandari trobarán qu' es el meu Sant. Per consequent quedan convidats tots vostés, y en particular vosaltres noyes, hermosas com los querubs y bonas com el formatje de Rocafluix. Si vos agrada l' estofat, no vos 'n faltarà; si la tunyina, menos. Cunill, com á mi me agrada molt, també vos ne servirán. Rabas, congre, peix blau, presechs, pomas y demés fruita prohibida podreu menjar en abundancia. De licors no vos 'n parlo. Hi baurà de tot: *Carés*, *Quimenes*, *Xarello*, etc.

Y sortint de taula, al nostre ball de solters fal·tan camas; allí 'm veureu ab un dominó de mosca morta sens' alas; per si vos agrada 'l meu tipo estich á la vostre disposició. Si alguna de vosaltres, Evas del Cassino, te 'l gust de divertirte ab mi, que 'm miri 'l derreras y podrá llegir lo seguent lletrero:

«S lloga; no 's vent» perque
De D. Pere Paganoni
soch fill únic y hereter.
Voldria casarme. ¡Oh Toni,
valgam!.... Millor es ser solter.

BROUIL FRET.

PAPALLONAS

¿No t' enrecordas, *pimpollo*?
Era per la primavera,
quan tot sembla qu' amor canta,
quan tot es vida y belleza.
Los camps esclatant verdor,
plens de flors de tota mena,
y joganera baixant
la cristallina riera,
que de mirall te servia,
amanyagant tas maneras,
entre 'l concert dels aucells
que s' unian á parellas,
del amor que m' abrassava
mon cor declaració 't feya,
quan per unas *papallonas*

de prompte 'm quedá suspesa.
La camisa que rentavas
las portava en els darreras.

K. K.

RECORD

Ara s' envá á fer l' any.
Era la nit del *ball de solters*.

Jo j' havia sopat y bo y mudat acabava de pendre 'l meu café, quan tot llansant al aire las bocanadas de fum qu' ab tota la forsa del meu pit y no més què per fer el maco, tiraba d' un petardo de déu céntims de l' inhumana Tabacalera, m' 'n anava cap al test hont vivia la meva poncella, (lo que, sens' anarse 'n del test, vol dir á casa la xicota).

Y no 'm tingui qu' esperar, lo que recordo bé per cosa rara, ja qu' ella, faltant á la tradicional costum del sexo, se trobava arreglada del tot... Dich mal: s' apuntava l' última agulla. (Aixis no me li podreu negar la *punta*).

Però quan ja estavan á punt de sortir, nos entra un dimoni de ratoliu á trencarnos las oracions.

Ella espantada s' enfilà al cim d' una cadira, al temps que jo m' encarregava del paper de gat. Agafa un' escombra; y ab tanta furia persegua al malahit ratoliu que, no sé com, vaig entrebancarme ab l' escombra mateixa, y, caiguent de caps als péus de la cadira hont ella era enfilada, fins vaig veure... las estrelles.

Aquella nit mateixa várem renyir.

ROCH RIERENCH.

¿No 'm coneixeu?
Vaig disfressat.
No soch solter,
ni soch casat.
ni tampoch viudo:
sols soch un gat.
Ab paperina
bó y endressat,
jo d' una turca
m' he enamorat.
y tot fent esses.
ab ella he anat.
Ella una mona
m' ha regalat
ab mantellina
y li he acceptat.
Ferla dormir
m' ha encarregat.
¿No 'm coneixeu?
Vaig disfressat.
No soch solter,
ni soch casat,